

Izhaja vsako sredo in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L
» » pol leta 8 »
» » četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo leto lir 40.
Na naročila brez do poslani naročnine se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik: Polde Kemperle.

GORJSKA STRAŽA

Št 22

V Gorici, v petek 16. marca 1928

Leto XI.

Ne frankirana pisma se ne sprejemajo. Oglas se računajo po dogovoru in se plačajo v naprej. — List izdaja konsorcij »Gor. Straža«. — Tisk Katoliške tiskarne v Gorici, Ri-va Piazzetta št. 18.
Uprava in uredništvo: ulica Mameli št. 5. (prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Nauki češkega voditelja.

Živimo v času, ko se demokracija in demokratičnost več ne priznavata. Nauk demokracije, da mora v državi vladati in odločevati ljudstvo, pravijo, da je varljiv. Enakost vseh ljudi je le na papirju. V resnici so povsod le maloštevilne osebe, ki odločajo. V najbolj demokratični stranki so povsod le nekateri voditelji, ki imajo glavno besedo. Ravno tako odločajo tudi v občini, v deželi in državi le posamezni odločniki in sposobni možje in ne množica. Ali ni bolj pošteno in odkrito, da se ta resnica tudi javno in načelno prizna ter se v življenju družbe demokracija odpravi in nadomesti z drugim sistemom?

Predsednik češkoslovaške republike, ki je obhajal te dni svojo 78. letnico, se bavi s tem velevažnim vprašanjem in zanimivo bo za naše čitatelje slišati njegovo mnenje. On, ki je goreč demokrat, priznava težave demokracije. V vsakem človeku živi nagon, da bi bil gospod; vsak bi rad ukazoval in bi rad videl, da bi ga drugi poslušali. Zato smo vsi po narodi gospodoželjni in oblastni. Demokracija vsled tega ni stvar, ki se sama po sebi razume, temveč se vstvarja z boji in hudimi napori. Demokracija pomeni zatiranje teh nagonov in gojitev čustev skupnosti in skromnosti. Nekateri ljudje in gotova ljudstva se le z največjimi težavami ali sploh nikdar ne priborijo do tega nazora. Zato je Masaryk odločen nasprotnik boljševikov.

Demokracija je po mnenju Masarykovem spoštovanje pred bližnjim. Ona sloni na delu, in sicer na vzajemnem in podrobnem delu. Aristokrat ne dela, on ne ve, kaj je droben, skupen, organiziran trud. Zato so boljševiki absolutisti, ki se znajo boriti, znajo moriti in umirati, a ne umejo delati v pridnosti in vztrajnosti. Ker niso demokratje, niso graditelji.

Splošna enaka volilna pravica zato po Masarykovem mnenju ne more sama po sebi ustvariti demokratične duševnosti. Pravi demokrat čuti in ravna demokratično ne samo v parlamentu, temveč tudi v svoji občini, v krogu svojih prijateljev, v svoji družini. Kdor je s svojim sedem brezobzirnim, s tovariši ošabnim, kdor nima spoštovanja do revnega bližnjika, kdor je z ženo in otroci trd in oblasten, čeprav je vpisan v najbolj dem. stranko in se pridružuje na dem. načela ni demokrat. Demokracija je zadeva srca in vzgoje in mora imeti trdne korenike v zasebnem, družinskem življenju, ako naj ima pravo veljavo in stalnost v javnosti. Če tega ni, je politična demokracija golo slepilo brez jedra in služi za sredstvo, s pomočjo katerega lezejo na vrh nekateri odločni in spretni oblastneži.

To je vzrok, da imajo samo redki narodi, kakor n. pr. Angleži, in še ti po stoletnih borbah, pravo demokratično vladavino in ustavo!

Kaj se godi po svetu?

Bitka radi nemške narodne manjšine na južnem Tirolskem je v glavnem zaključena. Le tu pa tam še počasi kak zaostal strel, ki mu takoj sledi odgovor z nasprotni strani. Tržaški »Piccolo« zvesto bilježi vse take pojave.

Glas iz Berlina.

Z zadevo nemške narodne manjšine v Italiji se je bavil tudi »Verein für das Deutschtum im Ausland« (Društvo za nemštvo v inozemstvu). To društvo ima velik vpliv v Nemčiji in zunaj nje, ker duhovno veže vse Nemce na svetu v veliko enotno družino. Na nekem zborovanju tega društva so zborovalci sprejeli resolucijo, ki ugotavlja, da »ni dvoma, da je bila obljuba, ki jo je vlada dala Nemcem na južnem Tirolskem ob priliki priključitve k Italiji, poptetana«. Nato pa izvaja: »Ohranitev materinega jezika v družini, v cerkvi in v šoli, ohranitev nemškega narodnega značaja in običajev je naravna pravica Nemcev, ne glede na ozemlje, na katerem prebivajo. Nemec mora biti dober državljan v državi, kjer stanuje. To pa je lahko samo, dokler v njem spoštujejo Nemca. Nobeno nasilje ne bo moglo iz Nemcev iztrgati nemštva.

Slab poznavalec našega naroda in kulturne sile, ki spi v njem, je tisti državnik, ki misli, da bo z zatiranjem Nemcev dosegel kaj drugega kot podvojeno voljo, ohraniti nemški značaj in zbuhati zanimanje vseh Nemcev za usodo zatiranih bratov. Pravo, pisano v pogodbi o Zvezi narodov in v naslednjih pogodbah, dovoljuje samo omejeno brambo manjšin, toda ta bramba je samo naravna zapoved nepisanega prava človečnosti.

Ni ga omikanega naroda, ki bi ne obsojal napadov na zasebno družbo. Radi tega bi tudi ne smelo biti države, ki bi lahko nemoteno teptala duševno vsebino in narodni značaj svojih narodnih manjšin, ne da bi jo javno ožigosali pred svetom.

To resolucijo je najprvo objavila »Taegliche Rundschau«, ki je glasilo zunanjega ministra Stresemanna. Po tem listu so jo posneli vsi drugi.

V Italiji se je resoluciji odzval znani rimski list »Giornale d'Italia«. Najprvo zavrača trditve, ki se mu zdijo prav vse docela neosnovane, nato pa naslavlja na »Taegliche Rundschau« sledeče besede:

»Ta berlinski list si je osvojil zahteve resolucije. Rad bi se obrnil na »omikane narode«, naj se izrečejo proti »nečloveškemu delu«, ki ga vrši Italija na južnem Tirolskem. Omikani narodi se pač ne bodo bavili z južnim Tirolskim, ki bi jim lahko nudilo dokaz, da Italija boljše ravna s svojimi narodnimi manjšinami kot Nemci.«

Zakaj se to vprašanje vedno znova vrača?

Vprašanje narodnih manjšin je tako važno za razvoj političnega življenja v Evropi, da ni čudno, ako se merodajni krogi vedno in vedno zopet bavijo z njim. Spričo te važnosti je pa tudi gotovo, da omenjeni dogodek ni zadnji.

Na Poljskem so imeli te dni volitve v državni zbor (4. marca) in v senat (11. marca). Volilno gibanje je bilo zelo živahno; ponekod je udeležba pri volitvah znašala nad 90 odstotkov vseh volilnih opravilčencev. To dejstvo dokazuje, da so prebivalci poljske republike precej vneti izvrševalci svojih državljanških dolžnosti.

Poljska

je velika republika med Nemčijo in Rusijo. Ustanovljena je bila 18. septembra 1919. Vendar poljska država ni tako mlada. Poljaki so imeli že v srednjem veku mogočno državo, pred katero so trepetali Rusi, Turki, Nemci in sploh vsi sosedje. V drugi polovici 18. stoletja pa je država radi notranjih zmed tako oslabela, da so si jo Avstrijci, Prusi in Rusi brez težave razdelili in ji vzeli neodvisnost. Po svetovni vojni pa je na razvalinah carske Rusije nastala nova poljska država, ki je pritegnila k sebi tudi poljske dežele v Avstriji in Nemčiji. Danes je Poljska država, ki sega od Karpatov do Baltiškega morja in ima 27 milijonov prebivalcev. Lahko jo torej štejemo med večje in pomembnejše evropske države. Vzhodni Evropi je pa poleg Rusije najpomembnejša.

Maršal Josip Pilsudski.

Kdo ne pozna tega imena! Maršal Pilsudski, rešitelj Poljske in današnji ministrski predsednik.

Njegovo življenje je bilo zelo vzharno. Rodil se je 1. 1867. Njegov oče se je udeležil poljske vstaje 1. 1863. Mladi Pilsudski je že v zgodnji mladosti začel ceniti svoj materin jezik. Po maturi se je vpisal v Charkovu na univerzo. Študiral je medicino. Ker je preveč prosto govoril o ljubezni do materinega jezika, ga je carska policija izgnala. Kmalu nato pa je bil pregnan v Sibirijo, ki je uničila že toliko ljubiteljev državljanske svobode. Pilsudskega pa ni. Nasprotno! V Sibiriji se je pripravil na boj. V Sibiriji je po dolgem premišljevanju prišel do prepričanja, da Poljske ne bo rešilo meščanstvo, ki se je že vdajalo ruski pritisku, temveč delavstvo, ki je ohranilo svojo borbenost. Ko se je vrnil iz Sibirije, je 1. 1893. z nekaterimi tovariši ustanovil v gozdovih v okolici Vilne »Poljsko socialistično stranko«. 21. julija prihodnjega leta pa je že izšla prva številka tajnega lista »Robotnik« (Delavec). »Robotnik« je odločno zahteval delavske pravice in neodvisnost Poljske. Pilsudski je srečno združil narodni program s socialnim. »Robotnik« se je tiskal v tajni tiskarni. Ovađuhi so jo iskali in si razbijali glave; našli je niso. Taki so iskali Pilsudskega, zaprli večino cele mestne dele v Varšavi ali drugod in jih preiskali, ustavljali vlake sredi proge itd. a našli ga niso.

To življenje je trajalo do 1. 1899. Takrat je ruska policija odkrila tajno tiskarno in zajela Pilsudskega. Vrgla ga je v najgroznejšo ječo Varšave, odkoder ni bilo izhoda. Pilsudski ji je ušel. Glumil je blaznost. Odpeljali so ga v Petrograd, da bi ga opazovali. Tovariši iz socialistične stranke so ga rešili iz petrograjske bolnišnice. Nato je odšel v inozemstvo.

V naslednjih letih je iz inozemstva organiziral vse nastope Poljakov v Rusiji. Mudil se je posebno v Krakovu in Lvovu, kajti Avstrija je podpirala njegove težnje. Ob izbruhu svetovne vojne je Pilsudski sestavil znamenite poljske legije, ki so se na avstrijski strani borile proti Rusiji. Ko pa so avstrijske in nemške čete 1. 1916. zasedle Poljsko, se je Pilsudski sprl z vrhovnim poveljstvom, ki ga je dalo zapreti v nemško trdnjavo Magdeburg, kjer je ostal do razpada Avstrije in Nemčije. Po razpadu se je vrnil na Poljsko, kjer mu je narod izročil vso oblast. Pilsudski je organiziral poljsko državo, nato pa se je umaknil.

V politično življenje se je zopet vrgel 12. maja 1926. z znanim pohodom na Varšavo. Od takrat je gospodar Poljske. Lahko bi bil postal diktator, pa ni hotel. Je preveč demokratičen. Dokaz njegovega demokratizma so prav volitve zadnjih dni.

Ves volilni boj se je vršil z geslom za Pilsudskega ali proti njemu. Pilsudski je zmagal tako v poslanski zbornici kot v senatu.

Jasno je, da bo Pilsudski vodil še dolgo časa usodo poljske države, to pa edino radi tega, ker dela sporazumno z ljudskimi zastopniki in uživa veliko zaupanje ljudstva, kajti le tisti državnik, ki je z ljudstvom, lahko doseže kak trajen uspeh.

Okno v svet.

Pogajanja

med Belgradom in Rimom.

Romunski zunanji minister Titulescu je izjavil, da se bodo po njegovih misli pogajanja med Rimom in Beogradom končala dobro, ker bi bil odkrit boj največja nesreča. Zmaga Italije bi bila namreč v prid samo Mažanski in Bolgariji, medtem ko bi vojni uspeh Jugoslavije prinesel predvsem Avstriji in Nemčiji korist.

Turčija in razorožitev.

Turčija se bo, kot smo že poročali, tudi udeležila konference za razorožitev. Zastopal jo bo zunanji minister Tevlik Ruđi bej.

Radić zopet izključen.

V torek 13. marca se je v narodni skupščini vršila razprava o prehrani pasivnih krajev. Vlada je za pasivne kraje nakazala 61 milijonov dinarjev. Pri razpravi je Radić očital ministru za socialno politiko, da je slepar, goljuf in ropar. Predsednik skupščine je Radića štirikrat opominjal. Ker ni nič pomagalo, je predlagal, naj se Radić izključi od treh sej. Večina je predlog sprejela. Radić se bo torej tri dni pokoril, skupščina bo pa lahko mirno delala.

Neptunski dogovori.

Poročevalec angleškega lista »Daily Telegraph« javlja, da je zvezel v jugoslovanskem zunanjem ministrstvu, da bodo neptunski dogovori predloženi narodni skupščini v potrdilo še v prvi polovici letošnjega leta. Skupščina da jih bo najbrž potrdila.

Kriza češke vlade.

Čehoslovaški ministrski predsednik Švehla bo baje iz zdravstvenih razlogov odstopil. Smer vladne politike pa se radi tega ne bo spreminila.

Med Nemčijo in Rusijo.

Zadnjič smo poročali, da so sovjetske oblasti zaprle več nemških inženirjev v rudarskih revirjih Donca. Nemška vlada je posredovala v Moskvi, naj se zaprti inženirji takoj izpuste. Čičerin pa ni hotel dati nemškemu poslaniku nikakega ugodnega odgovora. Rekel je samo, da so sumnje žalibog le preveč podprte z dokazi. Stresemann je nato naročil poslaniku v Moskvi, naj še enkrat in bolj odločno zahteva, da se prizadeti izpuste iz zapora.

Uspeh tega ponovnega posredovanja še ni znan. Vsekakor pa se je razmerje med Nemčijo in Rusijo radi tega dogodka poslabšalo.

Kulturni boj v Romuniji.

Romunska vlada je predložila parlamentu zakonski načrt, ki določuje, da je pravoslavje državna vera. Katoliško vero in druge vere pa je postavila v drugo vrsto. Narodna kmetska stranka odločno odklanja ta zakonski načrt, češ, da je nasproten ustavi, ki jamči vsem veroizpovedim popolno enakopravnost.

Meštrovic v Ameriki.

Znameniti hrvatski kipar Meštrovic je odptoval v Združene države, kjer bo vodil postavljanje svojega velikanskega dela »Indijanski bojevniki«. Ta spomenik bo postavljen v Chicagu. To je eno največjih umetniških del v Ameriki.

Slovenska univerza ostane.

44. člen jugoslovenskega finančnega zakona je pooblašča prosvetnega ministra, da lahko odpravi nekaj fakultet na raznih univerzah. Pri ljubljanski univerzi so bile v nevarnosti: medicinska, bogoslovna in tehnična fakulteta. Ministrski svet je pa na predlog notranjega ministra dr. Antona Korošca razveljavil tisti člen. Univerze ostanejo torej nevinjene.

Proračun za vojno mornarico.

V torek 13. marca so v državnem zboru v Rimu razpravljali o proračunu za vojno mornarico. Državni podtajnik za mornarico Sirianni je povedal, da gradi Italija vojnih ladij za eno milijardo in štiristo milijonov lir. Sirianni je izjavil, da potrebuje Italija toliko ladij za brambo svojega obrežja.

Ženska volilna pravica na Angleškem.

Vsaka angleška žena, ki je dopolnila 30. leto, je imela volilno pravico. Ta starost se je večini žensk iz raznih razlogov zdela previsoka. Le malo volilk se je udeleževalo političnega življenja. Sedaj pa je notranji minister izdelal zakonski načrt, ki daje volilno pravico ženskam, ako so izpolnile 21. leto. Ako bo ta načrt sprejet, bodo popolnoma enakopravne z moškimi.

Turški državni proračun

v zelo visoki meri vpoštevata ljudsko prosveto. Skoro polovico izdatkov (6,158.930 turških funtov) je namenjena šolstvu. V tem pogledu je Turčija gotovo najkulturnejša država na svetu.

V deželi potresov.

Japonska potresna opazovalnica je ugotovila, da je bilo lansko leto na Japonskem 6027 potresnih sunkov. Od teh je bilo 2069 tako močnih, da so jih čutili ljudje. Ostale so zaznali le aparati.

Nov prekoceanski polet.

Angleški kapitan W. R. Hinchliffe je v torek 13. marca zjutraj odletel z letališča Cramwell na Angleškem. Sprva so mislili, da gre samo za poskusni polet. Ko se je pa zvedelo, da je vzel s seboj bencina za pot, dolgo 4800 km, so spoznali, da je odletel proti Ameriki. Vreme mu je še precej ugodno, vendar je nevarnost precejšnja. Dosedaj ni še nihče preletel Atlantskega oceana od vzhoda proti zapadu.

O Italijanih na Malti.

Rimski list »Giornale d'Italia« se huduje nad Angleži, ker so proglasili malteško narečje za enakopravno z angleščino in italijanščino. »To narečje«, pravi omenjeni list, »je le mešanica italijanščine, arabščine in severnoafriških narečij.« »Giornale d'Italia« zahteva, naj se mesto narečja proglasi književna italijanščina za edino veljavno v šoli in uradih.

Stavka kinematografov.

Posestniki kinematografov v Jugoslaviji so sklenili zapreti kinematografe za toliko časa, dokler ne bo vlada znižala visokih pristojbin. Ta sklep so že izvršili. No, škoda ne bo velika.

Rusko zračno brodogeje

se vidno množi. V ponedeljek 5. marca so izročili armadi novo skupino letal, ki so jih zgradili z geslom: »V odgovor Chamberlainu«. Ko je namreč angleški zunanji minister Chamberlain prekinil diplomatske stike z Rusijo, je ves ruski narod začel prostovoljno zbirati denar za zračno brodogeje. Z našimi prispevki so zgradili 66 letal.

Proti skupni vzgoji obeh spolov.

Francoski naučni minister Herriot je izdal več odločb v prilogi šolam z koedukacijo (skupno vzgojo obeh spolov). Združeni katoliški očetje v škofiji Cahors so proti odločbam ministrstva rekurirali na francoski državni svet. Ta je odločil, da so po zakonu skupne vzgojne šole dovoljene le ubogim občnam iz gospodarskih vzrokov, da se jim prihranijo stroški za dve šoli, eno za dečke, drugo za deklice, niso pa na splošno vsem občnam zaukazane. Po tej razsodbi so bile razne ministrske odredbe ukinjene, kar pomenja velik uspeh francoskih katoličanov.

V Rusiji.

Ruska politična policija je odkrila veliko protirevolucionarno zaroto. Zarotniki so povzročali požare, eksplozije in druge nesreče v rudnikih ob Donu. Člani zarote so večinoma inženirji, vslužbeni pri rudnikih. S svojim razdiralnim delom so hoteli škodovati boljševizmu. Policija je menda mnogo ljudi zaprla.

SLABO JE DRAGO, ker ni dosti vredno. To je stara resnica! Tako je tudi pri testeninah. Le one so cene, ki so redilne, kakor PEKATETE (makaroni, spageti i. dr.) Zanesljivo prave so one v 1/2 kg zavojih z napisom PEKATETE.

DNEVNE VESTI.

Osebna vest.

Č. g. Jakob Soklič, župnik v Klančcu v Istri, je dobil od prefekta v Pulju odlok, da mora do 15. marca zapustiti svoje mesto.

Jugoslovenska letala v Gorici.

V ponedeljek sta pristali na goriskem letališču na mirenski cesti dve letali, ki jih je Jugoslavija kupila v Franciji. Letali sta se radi slabega vremena spustili na tla. Ko se je vreme izboljšalo, sta odleteli proti vzhodu. Spremljali so ju nekateri italijanski letalci.

Goriška kvestura se seli.

Goriška kvestura se bo prihodnje dni preselila iz svojih starih prostorov v palači prefekture na Stolni trg (Piazza Cavour), kjer bo uradovale v obnovljenih, lepih prostorih nekdanje deželne zbornice.

Šestdesetletnica Maksima Gorkega.

Svetovnoznani ruski pisatelj Maksim Gorki je te dni obhajal šestdesetletnico svojega rojstva. Rodil se je 15. marca 1868. v Nizjem Novgorodu. Vsa ruska javnost je to obletnico slovesno praznovala.

Denar izven veljave.

Prefektura nam je poslala naslednjo vest, da jo objavimo:

Odlok finančnega ministrstva od 6. dec. 1927 je odredil, da morajo javne blagajne sprejemati bankovce od 25 lir do 30. junija 1928; 30. junija 1928 stopijo iz prometa bankovci po 5 in 10 lir. Javne blagajne pa jih morajo sprejemati še do 31. decembra 1928.

Zakladnice ne smejo omenjenih bankovcev izročiti več prometu, ko so jih zamenjale, drugače bodo kaznovane z disciplinarnimi in denarnimi kaznimi.

O potnih listih.

Tukajšnja kvestura nam je poslala naslednjo vest s prošnjo, da jo objavimo:

Kdor hoče dobiti potni list, mora plačati pri občinskem uradu za predpisane znamke, zavitek itd.:

a) za navadni potni list (trgovci, obrtniki, uradniki s stalno plačo, obče premožnejše osebe) L. 65. (V tem znesku je vse obseženo: pristojbina za dovoljenje L. 60; L. 3 za znamke, ki so potrebne za vidimiranje fotografij; kolek, ki je potreben za »nulla osta« za L. 2.

b) za izseljeniški potni list (to je potni list, ki ga rabijo osebe, katere se izselijo izključno radi dela in majhnih (trgovskih poslov) je treba plačati samo L. 7. (V teh 7 lirah je vse že obseženo: poseben kolek za izseljeniški fond, ki stane 2 liri in zavitek, ki stane 5 lir.

Samo v slučajih, ko ni na delavnih pogodbah, ki jih morajo predložiti delavci, posebnega koleka za izseljeniški sklad, je treba doplačati še 5 lir, s katerimi nabavi kvestura sama predpisani kolek.

Vsi dokumenti, ki so potrebni pri izseljeniškem potnem listu, so prosti vsake pristojbine (n. pr. »nulla osta«, očetovsko privoljenje itd.).

Kazenske liste mora občina uradno zahtevati in so tudi prosti vsake pristojbine.

To je okrožnica tukajšnje kvesture.

Mi pa dostavljamo: Vsak slučaj zlorabe naj se javi našemu uredništvu in kvesturi.

O drobižu.

Prometno ministrstvo je sporazumno s finančnim ministrstvom odredilo, da mora občinstvo sprejemati pri poštnih blagajnah niklajste novce po 1 in 2 liri v znesku do 50 lir, novce po 20 in 50 stotink pa v znesku do 5 lir.

Časnikarski kongres.

V soboto 10. marca se je v Rimu pričel kongres italijanskih časnikarjev. Časnikarji so ugotovili, da stopijo celokupni italijanski tisk odločno na strani fašizma.

Dr. Jan. Ev. Krek.

1865—1917.

Za 10-letnico njegove smrti.

Naj samo omenim, da je v prvi vrsti Krekova zasluga, da je vlada izdala postavo o begunskih podporah in druge postave in odredbe, ki so bile v prid ubogim ubežnikom.

V Ljubljani je Krek v prostorih »Zadružne zveze« odprl »Posredovalnico za begunce«. Ta je bila izprva informativnega značaja, potem se je okrepila v podporno ustanovo. Imela je dva urada, za Slovence in za Italijane. Obema je bil dr. Krek pokrovitelj in oče, vsak pa je imel svoj odbor. Slovenski del so vodili prof. Berbuč, dr. Pavletič in vrli pevmški župnik Budin, italijanskega pa sedanji tržaški škof dr. Fogar in pa nadškofijski tajnik profesor Caneva. Dr. Krek je obiskoval pisarni ob vsaki priliki, tudi večkrat na dan in je vedno predsedoval vsem sejam.

To pisarno so oblegale skozi leta in leta dan na dan stotine beguncev. Nanjo so se obračali ne samo begunci, rastreseni po Ljubljani in po Kranjskem, ampak tudi oni iz taborišč in od vseh krajev Avstrije in Ogrske, kamor so bili poslani ali so si samostojno šli poiskat bivališča. Ta pisarna je bila pravi blagoslov za vse naše begunce.

»Gospodarska zveza« je imela tudi aprovi-

zacija in pa mesnico. Kako je dr. Krek skrbel za svoje ljube begunce — brez razlike na narodnost — tudi s to aprovizacijo, ki ji je on načeloval, to vedo najboljše begunci sami.

Zgodilo se je, da je hotel avstrijski general Borojevič pregnati naše begunce s Kranjskega. Krek pa jim je dajal poguma: »Le trdno se držite!« In poslal je k deželnemu predsedniku Schwarzu reč: »Slovinci in Furlani so pošteni, delavni ljudje! Pustite jih pri miru!«

Krek je naročil drju. Fogarju, sedanjemu tržaškemu škofu, naj ima v največji ljubljanski cerkvi, pri sv. Jakobu, vedno vso službo božjo za italijanske vojne begunce v italijanskem jeziku. V tem jeziku naj jim pridiguje, v tem jeziku naj pojejo itd. ves čas, dokler bodo v Ljubljani. Posredoval je pri škofiji, da se je to zgodilo. Po zatrdilu dr. Fogarjevem je Krek vedno rad govoril z italijanskimi begunci v njihovem materinem jeziku in bil v moralnem in gnotnem oziru njihov velik dobrotnik. Po Krekovi smrti je dr. Fogar na prošnjo italijanskih beguncev imel v cerkvi sv. Jakoba slovesno mašo zadušnico z govorom. In cerkev je bila polna hvaležnih Italijanov. Navzoči so bili skoraj vsi, kar jih je bivalo v Ljubljani.

Še to: Begunci vseh krajev Primorske so sklenili delovati na to, da bodo, ko se povrnejo domov, imenovala vse prizadete občine

— slovenske in italijanske, oziroma furlanske — iz hvaležnosti »očeta dr. J. Kreka« za častnega občana. Do tega ni prišlo. V dno srca mu bodo pa gotovo vsi hvaležni na vse večne čase. — Častno in stalno občanstvo pa je prejel Krek za vse občine vkup — v nebesih!

* * *

Velika je bila Krekova nadarjenost, ogromno njegovo znanje in neverjetna njegova delavnost in vztrajnost. Čez vse velika pa je bila njegova ljubezen, ki jo je pil iz Kristusovega srca. Ta pa je potrpežljiva, je do brotljivo; ni nevoščljiva, ne ravna napačno (se ne hvali), se ne napihuje, ni častilakomna (se ne obnaša nespodobno), ne išče svojega, se ne dá razdražiti, ne misli hudega, se ne veseli krivice, veseli se pa resnice, vse pretrpi (vse pokrije, vse veruje, vse upa, vse prenese.) (Sv. Pavel Kor. I. 13. 4-7.)

In kakor bi nam govoril dr. Krek z neba, slišimo mi in bodo slišali še pozni rodovi besede: »Moje delo je knjiga ljubezni — odprti jo, domovina, da boš videla, kdo ti je pravičen sin! Dal sem ti, kar sem imel; če je bilo veliko ali malo — Bog je delil, Bog razsodil! Dal sem ti svoje srce in svoj razum, svojo fantazijo in svojo besedo, dal sem ti svoje življenje. — Kaj bi ti še dal?«

Ivan Cankar, Bela krizantema, st. 58.

Kaj je novega na deželi?

Miren.

Slabe čase preživljamo v naši vasi. V dobi enega samega leta so se gospodarske razmere naše vasi temeljito spremenile. Občinarji so večinoma rokodelci — čevljarji, ki so odvisni od vsakdanjega zaslužka in splošnih gospodarskih prilik cele države. Dokler smo imeli priliko, da si zaslužimo vsakdanji kruh s trdim delom, smo pač izhajali in živeli, sedaj pa, ko je zavlada brezposelnost, se je pokazala beda in žalost. Tovarne in drugi delodajalci so delavce odpustili, ker je zavlada na trgu najhujša kriza. Veliko družin nima danes niti najpotrebnejše hrane za vsakdanje preživljanje in mnogi so odvisni od dobrotnih ljudi. Marsikako smrt zadnjih mesecev, in to po večini otrok in mater, moremo pripisati posledicam tega žalostnega položaja. Merodajne oblasti, ki morejo tej bedi odpomoči s tem, da našim čevljarjem naklonijo potrebno delo, prosimo, da nam priskočijo na pomoč, sicer ne vemo, kam pridemo.

Vipava.

Te dni je bila dogotovljena in izročena svojemu namenu nova vojašnica, ki stoji med cestama Ajdovščina - Vipava in Vipava - Vrhpolje. Zgradbo je izvršilo znano domače stavbeno podjetje.

Malovše.

G. Franc in Frančiška Cigoj iz Malovš sta prišla pred 3 meseci iz Severne Amerike domov. Dne 10. t. m. sta se zopet vrnila. Pred odhodom sta se prisrčno poslovila od vseh domačinov. Večer pred odhodom so jima zapeli v slovo domači fantje. Par fantov in deklet ju je spremljalo do postaje v Prvačini. Tudi tam je bilo slovo težko. Tem potom se oba še enkrat zahvaljuje ta vsem domačim in znancem in jih lepo pozdravlja.

Čadrg.

Pri nas so mizerije vsaki dan večje. Gospodarji se hudujejo radi draginje, davkov in naklad, fantje strici pa radi praznih mošnjikov. Dela ni, zaslužka ni. Treba je obleke, obutve in hrane. In zdaj še samski davek! Veliko jih je, ki že po več mesecev niso bili gospodarji desetih lir. Odkod naj torej vzamejo taki denar, da plaajo davke, ko nimajo mnogi niti toliko, da bi delali rekurz. In če si je mogoče kdo prihranil v prvih povojnih letih kako liro za hujše čase (bolezen, starost) ali naj jo zdaj izda?

Vaščan.

Drobočnik pri Sv. Luciji.

Naprošeni priobčujemo: V »Goriški Straži« od 9. t. m. smo poročali, da je bil arretiran tukajšnji gostilničar g. Leban Ignacij in da se isti nahaja sedaj radi sleparije in goljufije v preiskovalnem zaporu. Kot smo se natančneje informirali g. Leban Ignacij ni v preiskovalnem zaporu radi sleparije in goljufije, pač pa radi nekega manjšega in povsem drugega prestopka in to radi ovadbe nekega njegovega osebnega nasprotnika. Ker se o vsej stvari vodi preiskava, ne moremo o tem dalje poročati.

Grahovo.

V nedeljo, dne 4. t. m. je umrl v naši vasi g. Anton Kenda, p. d. Mohor, v 90. letu starosti. Pokojni je bil najstarejši moški naše duhovnije. Kot vojak je služil še pod Radeckijem. Zanimivo je bilo njegovo pripovedovanje iz njegovega dolgega življenja, posebno še vojaškega. Služil je kot vojak celih 12 let. Pokojni je posebno rad čital knjige in časopise, posebno priljubljena mu je bila »Goriška Straža«, katero je do zadnjega rad čital. Naj mu sveti večna luč! — Kakor običajno, se je zbralo tudi tokrat v hiši žalosti pol-

no pobožnega ljudstva, da pomoli za dušo pokojnika. Obžalovanja vredno pa je dejstvo, da se pri takih prilikah dogajajo razne nedostojnosti. Nočni izprehodi in javni sestanki so tudi v pohujšanje mladini. Kaj pravijo k temu starši? — Toliko za danes v upanju, da se naprej ne bo dogajalo kaj podobnega.

Ledine — Vrsnik.

Skoda, da niso naši dopisniki v zvezi, da bi si dopisovanje razdelili in med seboj pomagali. Občina je velika in treba bi bilo v dopisih vpoštovati ne samo Ledino, ampak celo občino, tudi Vrsnik, Mrzli vrh in druge vasi. — Na Vrsniku še vedno govorimo o velikih zemljiških davkih, ki smo jih dolžni za štiri leta nazaj, pa ne po naši krivdi. Če bi nam sproti vsako leto pošiljali pozivnice, bi še šlo, a zdaj se je dosti nabralo, lira ima vso drugo vrednost, les in živina pa nobene. Mislimo, da bi oblasti že mogle vpoštovati naš položaj in odbiti na davkih vsaj toliko, kar je lira na vrednosti pridobila in les izgubil. — Ko se spominimo, kako se je posestnik Ivan Mlakar ponesrečil pri delu, nam je v mislih zavarovalnica za nezgode pri kmetiskem delu, a ni ga človeka, ki bi nas poučil v našo korist in potrebo, da bi si znali pomagati. — Kar tiče plesa, kaj hodi dopisnik kakor mačka okoli vrele kaše. Tudi na Vrsniku smo plesali. Kar po zasebnih hišah, ker naš gostilničar plesov noče v svoji hiši. Kdo ne bi, če pa je najbolj vnet za to zabavo naša nova šolska voditeljica. Prav škoda takih učiteljic na kmetih, ko bi jih boljše porabili po mestih, kjer so za ples še bolj neumni in imajo plesne šole. Proti plesom ne pomaga ne škofova ne ministrova beseda. G. župan ima moč v rokah in lahko kar prepove vse plesne po zasebnih hišah, ali pa naj jih kar se da visoko obdavi, da bodo tisti, ki imajo preveč, prispevali za občino, ki ji bo veliko današnjih plesalcev prišlo črez leta na grbo.

Ledinska finančna straža je dobila novega brigadirja, ki obeta, da bo mož na pravem mestu. Brž so carinarji prenehali posedati po hišah. To bo zdravo za carinarje in za dekleta.

G. župnik nam je oznanil za drugo leto sv. misijon. Veseli smo tako potrebnih svetih dni.

Otalež.

Pomlad se tudi pri nas vrača v deželo. Prve pomladanske cvetke nam to naznanjajo. Zima se sicer še zvija v zadnjih zdihljajih, sneg se prikaže, a zopet kmalu izginja, ker vé, da mu je časovna ura že odbila. Namesto snega imamo pa take poti, da se človeku udere do členov prav pri vsakem koraku. Prosimo g. občinskega načelnika, da poskrbi kar najhitreje mogoče za primerno ureditev naših poti. — Redkokedaj se zgodi, da bi imeli kar tri mrličje v enem tednu. Zapustil nas je in se preselil v boljšo domovino mladenič Anton Slabé, ki je že delj časa bolehal na posledicah svetovne vojne. Blag in tih mladenič je bil rajni Anton. Ob nedeljah je namesto po krčmah pohajal po domačih višavah ter užival naravno krasoto domačih planin na 1050 m visokih vrhovih. Počivaj v miru, dragi prijatelj, ostali družini pa naše sožalje! — Neizprosna smrt je dolgo prizanašala najstarejši osebi v fari, Ani Golob, a letos je tudi njo pokosila v 93 letu starosti. Še nedavno, okrog novega leta, smo jo videli v cerkvi, kamor je zelo rada zahajala. Živela je zelo skromno, da celó ob pomankanju in doseglja je tako visoko starost. Bolezni ni poznala v

življenju. Ob smrtni postelji je naprosila svoje bogoljubne znanke, da zmolijo en sv. rožnivenec ob njenem grobu za pokojno dušo, kar so ji tudi z veseljem spolnile. — Tretja žrtev neusmiljene smrti je bil naš priljubljeni Boštjan Dežela, tudi v okolici splošno poznani trgovec v Otaležu. Dolgo časa je že nosil kal bolezní v sebi, ki si jo je

nakopal v ruskem ujetništvu. Lepi pogreb, ki se je vršil 6. t. m., nam priča, da je imel rajni mnogo prijateljev doma in v okolici. Bil je vedno rad vesel in postrežljiv. Prezgodaj se je moral posloviti od nas, pri 38ih letih, v cvetju moške dobe. Zapušča skrbno ženo z dvema nedoraslima otročičema, katere Bog tolaži!

GOSPODARSTVO.

Zgodovina krompirja.

Krompir je danes pri nas vsakdanja jed na mizi bogatina in reveža. Ni pa tako povsod po svetu in tudi vedno ni bilo tako.

Največ krompirja se porabi za ljudsko hrano v Srednji Evropi, to je v Nemčiji, Poljski, Čehoslovaški, Jugoslaviji, Švici, Severni Italiji in v Franciji. Drugod po svetu uživajo zelo malo krompirja, tako tudi v južnem delu Italije.

Pred 300 leti pri nas še niso sadili krompirja. Pred odkritjem Amerike pa ga v Evropi niti poznali še niso. Izgleda, da ga je prvi prinesel v Evropo Anglež Raleigh, najbolj ga pa je razširil neki Drake Franc. Prinesen je bil med leti 1560—1570 iz južnoameriške države Peru ali iz Čile, kjer raste še danes divji. Leta 1588. so ga zasadili na Dunaju v državnem vrtu kot »zanimivo tujo rastlino«. Za hrano pa je prišel krompir v veljavo šele za časa francoske revolucije in Napoleona (1793 do 1817), ko so divjale v Srednji Evropi zelo hude lakote. Kjer je danes sajen krompirja zelo razširjeno, tam se ni bati hudih lakot.

Danes poznamo zelo mnogo vrst krompirja, v celoti gotovo na tisoče. Niso pa povsod vse vrste razširjene, ker niso povsod enako pripravni predpogoji. Ena vrsta bolje uspeva tu, druga tam. Poleg tega zavisi gojenje različnih vrst krompirja tudi od gospodarskih potreb in zahtev okraja.

V glavnem razločujemo krompir za ljudsko hrano in krompir za krmo in industrijo. Krompir za hrano mora biti okusen, kar zavisi predvsem od količine beljakovin, ki se nahajajo v krompirju. Krompir za krmo in industrijo pa mora biti predvsem bogat na škrobu. Iz krompirja namreč izdelujejo zelo mnogo špirta in pa škroba (štirke). V zadnjem času so začeli pripravljati iz krompirja tudi moko, kar se je udomačilo posebno med svetovno vojno, ko ni bilo v Srednji Evropi na razpolago dovolj druge žitne moke. V Italiji uporabljajo danes mnogo krompirjeve moke za izdelavo sladkarij v sladličarnah, ker je prepovedana uporaba pšenične moke.

Nadalje lahko delimo vrste krompirja v zgodnji, srednje pozni in pozni. Pozne vrste krompirja so navadno bogatejše na škrobu kot zgodnje in dajo navadno tudi obilnejši pridelek.

Katere vrste krompirja naj sadimo?

V naši deželi pride krompir v poštev za izvoz in za domačo vporabo.

Pred vojno in tudi nekaj let po vojni je bilo izvoženih iz naše dežele do 400 vagonov krompirja na leto. Največ je bilo izvoženega pred vojno na Dunaj, po vojni pa največ v Nemčijo.

Zadnja leta je izvoz našega krompirja opešal, ker je bil krompir bolan in ga je prispelo mnogo gnilega na cilj, potem pa, ker je bil prepozen.

Zato se je takoj po vojni opazilo stremljenje zamenjati domače seme z bolj zgodnjo vrsto. V tem oziru se je napravilo precej poizkusov in izgleda, da bo to vprašanje kmalu rešeno in da bo izvoz krompirja zopet zacvetel. Danes imamo v deželi že dve vrsti in sicer eno nemško in eno holandsko, ki izgledati

priljubljeni za zahteve našega izvoza.

Gotovo je le to, da bo izvoz krompirja iz naše dežele cvetel samo takrat, ko bo na razpolago že začetkom junija zrel krompir. Naš sedanji »Kamnik« takrat še ni zrel in zato pride v poštev za izvoz komaj začetkom julija.

Drugače pa je s krompirjem za hrano. Po okusu je priznано najboljši krompir naš domači »Kamnik« ali kakor se znanstveno imenuje »Oneida«. Povsod je ta vrsta priljubljena, posebno pa v Trstu in v Gorici.

Kdor hoče saditi krompir za domačo rabo in prodajo doma, naj goji tudi še nadalje to vrsto.

Trgovina s krompirjem zadnjega pridelka.

Pridelek krompirja je bil lansko leto zelo različen. V Istri in na Krašu je bil zelo pičel, v Vipavski dolini, na Notranjskem in v goriški okolici sreden, na Tolminskem, Kobarškem, Cerkljanskem in v idrijskem okraju pa obilen. Goriška okolica in Vipavska dolina sta odprodali zelo mnogo krompirja takoj v letnih mesecih po zelo ugodnih cenah (okoli 50 lir za 100 kg). Ker je bil za leto 1928 dovoljen uvoz semenskega krompirja samo iz Holandske, Anglije in Nemčije, ne pa tudi iz Jugoslavije, Avstrije in Ogrske, so naši Tolminci pričakovali, da bodo prejeli lep denar za svoj krompir, ker da bo gotovo pred in na dan sv. Hilarija dosegel v Gorici na trgu vsaj 1 liro za kg. Prišlo pa je drugače, in sicer iz naslednjih razlogov:

1. Kraji, ki so navadno izvažali krompir v inozemstvo, so si nabavili ogromne množine krompirja iz Nemčije in Holandske. Mnogo vagonov zgodnjega semenskega krompirja je prispelo iz teh držav v našo deželo. Kmetje so uvideli, da je domači krompir vrste »Kamnik« prepozen za izvoz in da si morajo nabaviti zgodnejšo vrsto.

2. Poleg tega je pred par meseci država dovolila uvoz krompirja iz Avstrije in Ogrske. Pred par dnevi smo čitali v nekem dunajskem listu vest, da je bilo odposlanega samo iz Avstrije okoli 2000 vagonov krompirja v Italijo in v Severno Afriko, predvsem v Egipt. Koliko tega krompirja se je ustavilo v Italiji, nam še ni znano, a dejstvo je, da prodajajo avstrijski in ogrski krompir vsi večji podeželski trgovci. Videli smo ponudbe ogrskega krompirja po 34.50 L franko Trst.

Iz navedenih dveh razlogov je razumljivo, če je cena našemu tolminskemu krompirju zelo padla. Knochem januarja se je moralo plačati v Gorah krompir po 70 in 80 lir za 100 kg, v februarju se je nekatere dni dosegla na goriškem trgu cena tudi 100 lir za q, danes, dan pred sv. Hilarijem pa vprašujejo Kobaridčani za svoj krompir komaj 65 lir za 100 kg, a gotovo bi popustili na ceni še celih 10 lir. Torej pridemo na ceno, ki je veljala v poletju 1927, v dobi, ko so prodajali Vipavci in goriški okoličani takoj iz zemlje vzeti krompir.

Tak bi bil razvoj trgovine z lanskim krompirjem. Kmetovalci pravijo, da bodo v bodoče, če le mogoče, prodali krompir takoj, ko ga bodo vzeli iz zemlje.

Rustja.

Koledarček.

19. marca, ponedeljek, Jožef.
20. marca, torek, Janez P.
21. marca, sreda, Benedikt, op.
22. marca, četrtek, Lea.
23. marca, petek, Pelagija.
24. marca, sobota, Gabriel, arh.
25. marca, nedelja, Oznajenje Marije Device.

Sežanski trg.

Na sejmu v Sežani 12. t. m. je bilo na prodaj 564 volov in krav, 65 telet, 126 konj in 325 prašičkov.

Vsa živina je bila pregledana od gg. živinozdravnikov in najdena zdrava. — Na trgu se prodaja tudi vsakovrstno sadno drevje.

Prihodnji tržni dan bo 22. marca t. l.

Tržne cene

dne 15. marca 1928.

Česnik L 1 do 1.20 kg; brocoli L 80 do 1.20 kg; zelje kisl L 1.60 kg; cvetača L 1.60 do 1.70 kg; čebula L 1.40 do 1.60 kg; fižol navaden L 1.80 kg; fižol koks L 2.40; krompir 60 do 70 cent. kg; repa sladka cent. 20 do 30 kg; repa kisl 80 cent. do 1 L kg; radič rdeč L 3.40 do 4.40 kg; špinača L 1.20 do 1.550 kg; zelena L 4.— do 4.80 kg; vrzote Lir 1.30 do 1.50 kg; pomaranče L 1.80 do 3.— kg; limoni 15 do 20 cent. komad; jabolka L 1.80 do 4.— kg; orehi L 3.60 do 4.— kg; hruške L 2.— do 4.20 kg; češplje suhe L 3.— do 4.— kg; maslo sveže L 14 kg; maslo presno L 17.— do 18.— kg; mleko L 1.— do 1.— l; med L 10 kg; jajca 45 do 50 cent. komad.

Valuta.

Dne 14. marca si dobil:

za 100 franc. frankov	74.35 do 74.65	Lir
za 100 belg. frankov	262.— do 266.—	"
za 100 švic. frankov	363.50 do 365.50	"
za 100 češ.-slov. kron	55.95 do 56.25	"
za 100 dinarjev	33.16 do 33.46	"
za 1 šterling	92.26 do 92.46	"
za 1 dolar	18.88 do 18.94	"
Novci po 20 frankov	72.50 do 74.50	"
za 100 avst. šilingov	263.75 do 269.75	"

Benečijske obveznice

dne 15. marca 1928: 77.25.

Darovi.

Za »Alojzijevišče«: Velec. g. dr. Vlad. Orel, odvetnik, 50 L. — Pri-srečna hvala!

Listnica uredništva.

Š. C., Fojana: Kakor ste brali v »Straži«, smo enak dopis dobili že od druge strani. Hvala. Oglasite se še kaj!

Labinje pri Cerknem: Brez podpisa v koš!

Prijatelj, Idrija ob Bači: Ali ni zadeva nekoliko premalenkostna za list? Je tudi tožljiva. Dopis smo odložili do odgovora. Pozdravljeni.

Stavbeno društvo v Biljah.

v. z. z o. j. v likvidaciji, bo imela OBČNI ZBOR

dne 25. marca t. l. ob 9½ uri dopoldne v prostorih zadruga (št. 17).

Dnevni red:

1. Poročilo likvidatorjev.
2. Slučajnosti.

Likvidacijski odbor.

Ljudska posojilnica v Boveu sklicuje svoji

REDNI LETNI OBČNI ZBOR

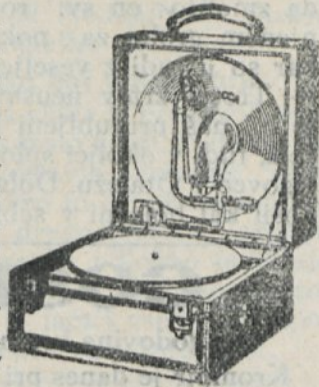
na dan 19. marca t. l. ob 14½ uri z običajnim dnevnim redom. Občni zbor se bo vršil v posojilničnih prostorih in so vsi člani vljudno vabljeni, da se ga udeleže.

V slučaju nesklepčnosti se bo vršil ½ ure kasneje drugi občni zbor, kateri bo pravomočno sklepal, ne oziraje se na število navzočih članov.

Odbor.

Prenosljivi gramafoni

v obliki kovčka ali pa za sobe, Decca z veliko zalogo plošč z modernimi slovenskimi pesmimi. Pritikline za gramafone, vzmet (peresa) in popravila v knjigarni WOKULAT Gorica Corso, Tel. 347

Lloyd Sabauda.

Prihodnje voznje:

v Severno Ameriko:

»Conte Grande« 3. 4. 1928.

»Conte Rosso« 25. 4. 1928.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh.

v Južno Ameriko:

»Conte Biancamano« 29. 3. 1928.

»Principessa Giovanna« 23. 3. 1928.

Iz Genove v Buenos Ayres v 13½ dneh.

v Avstralijo:

»Maria Cristina« 17. 4. 1928.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke za stopnik

F. Rosich, Gorica,
Via Contavalle št. 4.

Čistokrvnega bika švicarske pasme, potrjenega od komisije, 11 mesecev starega prodam. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

FRIZER ZA DAME, striženje, pranje glave, ondolacije i. t. d. Priporočila se And. Rojic, Via Seminario št. 2 Gorica.

ONSTRAN
OGRAJE

obvarovani pred vsako nevarnostjo

Žalibog so vsi otroci do šestega leta podvrženi nevarnim črevesnim parazitom, ki jim pravimo gliste.

Posledice so večkrat nevarne in v mnogih slučajih (kakor dokazujejo stališče) tudi smrtonosne.

Potrebno je vsled tega, da se da otroku kak pripomoček proti glistam.

Dajte vašim otrokom čistilno sredstvo proti glistam, ki se imenuje ARRIBA.

Je to izhoren čokoladni bonbon, ki je znanstveno pripravljen in ki uniči gliste takoj in popolnoma.

L. 4
komad

ARRIBA

Zahtevajte pri vašem lekarnarju!!!

Zastopnik: ERNEST KUHN
TRST, Via Udine št. 2

Franc Prencis, izdelovatelj orgel in harmonijev v Solkanu se priporoča preč. duhovnikom in drugim za vsa v to stroko spadajoča dela in popravila. Pregledi brezplačno!

Zdravnik
za zobe in usta
Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema v GORICI
Piazza della Vittoria št. 20
in v svoji podružnici
pri SV. LUCIJI št. 35

Iščem učenca za pekovsko obrt. — Zglasiti se: Feliks Muznik — Sv. Lucija št. 52.

ACQUA DELL' ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bolaffio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.

Spomlad 1928

Vsakovrstna oblačila, kl jih rabite, dobite v največji izbi in po najugodnejših cenah v veliki zalogi tkanin in napravljenih oblek z lastno krojačnico

Giusto Vuga

GORICA, Corso Vitt. Em. 9. - Telef. 394

Obleke po meri od L 350.- naprej

Popolna izbira oblek, površnikov, trench, coats, nepremočljivih plaščev, športnih hlač itd. itd.

Obleke za delo, šoferje, športni površniki.

Bogata zaloga izgotovljenih oblek za gospe.

Pomnite!

CORSO VITTORIO EMANUELE 9.

Tudi za NAJMANJŠEGA KMETOVALCA se izplača v najkrajšem času nakup

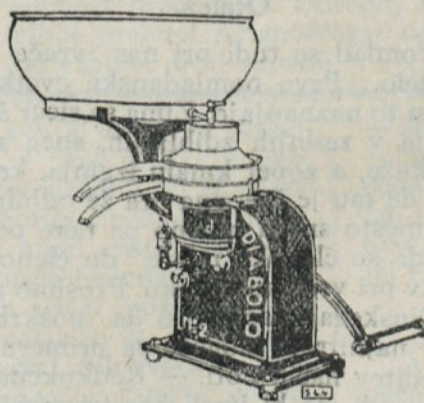
posnemalnika „DIABOLO“

Je prvovrsten svetovni izdelek, je priprost, močan

in vztrajen.

Plačilni pogoji so ugodni — — Večletno jamstvo tovarne — — Krajevni zastopniki se iščejo — — Ceniki in katalogi so brezplačno na razpolago.

KNUT JONSON, BOLZANO

Pojasnita prebivalcem goriške pokrajine daje zastopnik trdke

Vittorio Jonson, Gorica

Via Contavalle 4-II.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica
CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Reganchar & Raymann, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega suknja. Blago solidno! Cene zmerno!